

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 16 състав, в публично заседание на 21.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **7111** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба В. № 18182 от 13.10.2009г., по описа на Административен съд – С. град, подадена от „. Е., ЕИК по БУЛСТАТ *”, срещу Ревизионен акт /РА/ № * от 18.03.2009 г., издаден от Е Б М на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на Н. – П., потвърден с решение № 1180/25.08.2009 г. на директора на Дирекция „О.” – С..

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт в частта на установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.11 и м.12.2007 г. и м. 01.2008 г. Изложени са съображения за незаконосъобразност на РА като издаден в нарушение на приложимите материалноправни разпоредби и при наличие на съществени процесуални нарушения. По същество на спора се застъпва тезата, че получател на услугите е чуждестранно лице Internationale Spedition WILLI BETS, а не българското дружество „СОМАТ” , което се явява договарящ от името и за сметка на Internationale Spedition WILLI BETS. Обосновал е тезата си с тълкуване на нормата по чл.23 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

В заключение е изразено искане за отмяна на РА № * от 18.03.2009 г., издаден от Е Б М на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на Н. – П. в оспорените части.

Ответникът – директорът на Дирекция „О.”- С., при ЦУ на Н., не ангажира становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на

жалбата.

Административен съд – С. град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

На основание Заповед № 800392/03.11.2008 г., издадена от Валентина Серафимова Данаилова, началник на отдел „Контрол” при ТД на Н.-гр. П., упълномощена със заповед № 68/08.05.2008г. и във връзка с решение № 1487/16.10.2008 г. на Директора на Дирекция О. - С. град е възложено извършването на ревизия на „. Е. за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.11.2007 г. до 31.01.2008 г. В хода на ревизията с оглед изпълнение на указанията дадени с Решение № 1487/16.10.2008 г. на Директора на Дирекция О. - гр.С. са предприети действия за изясняване на клаузи от договор за поръчка, сключен на 05.11.2007 г. между „Сомат” , в качеството му на възложител и жалбоподателя, в качеството му на изпълнител и анекс № 2 към този договор, сключен на 07.11.2007 г. Извършена е насрещна проверка на „СОМАТ” , документирана с ПИНП № 20/ 12.02.2009 г. Резултатите от извършените от ревизиращия екип действия са отразени в издадения РД № 800392/ 27.02.2009 г., връчен на управителя на дружеството на 04.03.2009 г.

Ревизията приключва с издаване на РА № */18.03.2009 г., от Е Б М, на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на Н. - гр.П., упълномощена със Заповед № К 800392/05.03.2009 г. С ревизионния акт са определени задължения по ЗДДС - данък за внасяне 5 296,87 лв. и съответните лихви, при деклариран от лицето ДДС за възстановяване 1 266,30 лв. за данъчни периоди м.11, м.12.2007 г. и м.01.2008 г. Промяната на декларираните резултати за периодите в обхвата на ревизията се дължи на начислен в хода на ревизията ДДС в размер на 6 563,17 лв. общо за трите периода, като не е посочено нормативно основание за това. Извършените процесуални действия и констатации от ревизията са изложени в ревизионния акт и ревизионния доклад и се състоят в следното:

В дневниците за продажби на „. Е. за посочените данъчни периоди са отразени фактури за извършени транспортни услуги, в които разпоредбата на чл. 22, ал.2 от ЗДДС е посочена като основание за неначисляване на ДДС. Получател по фактурите е Internationale Spedition WILLI BETS, а предмет на доставка са извършени транспортни услуги по договор за поръчка от 05.11.2007 г. По повод на извършената насрещна проверка на „СОМАТ” , документирана с ПИНП № 20/12.02.2009 г., от главния счетоводител на проверяваното дружество е дадено писмено обяснение, според което с анекс № 2 към договора от 05.11.2007 г. е договорена правна фигура по смисъла на чл. 23 от ЗЗД, известна като „обещаване задължението на трето лице”. По този начин „СОМАТ” , като страна по договора поема отговорност за изпълнението му и заплащане на сумите, в случай на неизпълнение от страна на Internationale Spedition WILLI BETS. Плащането на услугите е извършвано от чуждестранното лице. С изложеното в цитираното обяснение е обосновано издаване на фактурите към чуждестранното дружество, а не към „СОМАТ” .

Анализирайки клаузите на цитирания по-горе договор от 05.11.2007 г. и във основа на разпоредбата на чл. 21 от ЗЗД, органът по приходите е направил извод, че възложител в случая, съответно получател на услугите, е българското дружество „СОМАТ” , изпълнителят също е българско дружество и доставките са облагаеми. Поради това е начислил ДДС за доставките по фактурите, посочени в констативната част на ревизионния акт и ревизионния доклад за данъчните периоди 01.11.-30.11.2007г., 01.12.-31.12.2007 г. и 01.01.-31.01.2008г.

РА № */18.03.2009 г., издаден от старши инспектор по приходите при ТД на Н. - П. е връчен на изпълнено от „. Е. лице на 27.03.2009г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на Дирекция “О.” – С., при ЦУ на Н. с жалба В. № ИТ-00-2413/10.04.2009г. на ТД на Н. – П.. Във връзка с жалбата е постановено решение от директора на Дирекция “О.” – С. № 1180/25.08.2009 г., с което ревизионният акт е потвърден в обжалваната част, като са възприети мотивите, изложени в оспорения акт. Решението е постановено от компетентен орган, предвид представените Заповед № 1101/23.06.2009 г. на изпълнителния Д. на ТД на Н. и Заповед № ЗЦУ-148/25.02.2009 г. на изпълнителния Д. на Н. и в рамките на законоустановения срок за произнасяне, продължен по реда на чл. 156, ал.7 от ДОПК .

Решение № 1180/25.08.2009 г. на директора на Д „О.” – С. е връчено на дружеството-жалбоподател, чрез пощенски оператор на 10.09.2009 г. Жалбата срещу потвърдения с решението РА № */18.03.2009 г. е подадена по пощата на 24.09.2009 г., видно от клеймото на приложения пощенски плик.

При така установеното от фактическа страна, съдът, в решаващия състав, обоснова следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е в рамките на законоустановения срок за оспорване и от лице, което притежава процесуална легитимация като адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118 ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-800392/05.03.2009г., издадена от органа възложил ревизията. Последният е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, т. 4 и ал. 3 от ЗНАП и по силата на Заповед № 68/08.05.2008 г., издадена от директора на ТД на Н. – гр. П.. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл.119 и чл. 120 от ДОПК. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Оспореният акт е издаден в съответствие с приложимия материален закон.

По делото не съществува спор, че фактурите, по които е доначислен ДДС са издадени от „. Е. и получател по същите е Internationale Spedition WILLI BETS. Спорът е дали посоченото като получател чуждестранно лице действително е такъв, предвид клаузите на представения договор от 05.11.2007 г., сключен между дружеството жалбоподател и „Сомат” .

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал.2 от ЗДДС, в редакцията ѝ, която е била в сила спрямо процесния период (ДВ, бр. 59/2007 г.) когато получател по доставката по ал. 1 е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, мястото на изпълнение на доставката е територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата.

Предвид разпоредбата на чл. 11, ал.2 от ЗДДС за получател по доставка по смисъла на закона се приема лицето, което получава стоката или услугата. Видно от редакцията на разпоредбата, същата акцентира върху получаването на стоката или услугата като реално събитие, независимо от съществуващи формални договорености. Действително, представеният договор от 05.11.2007 г. е сключен между „. Е. и „Сомат” , но от

клаузите на същия може да се обоснове извод, че реалният получател на услугата, формулирана в чл. 1 от договора е Internationale Spedition WILLI BETS. Съгласно чл. 1 от договора Изпълнителят приема да осъществява срещу заплащане със собствени влекачи влачене на ремаркета, собственост на Възложителя от пунктове за прикачване до пунктове на откачване, които биват определяни от Възложителя, чрез заявка съобщение. Видно от чл. 4 на договора в заявката се посочва позиционен Willi Betz номер на съответното ремарке. Според чл. 11 от договора фактурите заедно с товарителницата се изпращат на адреса на Internationale Spedition WILLI BETS. Оригиналите на товарителниците се предават на служители на Internationale Spedition WILLI BETS. Следователно, основавайки само на клаузите на договора не може да бъде направен безспорен извод за реалния получател по доставката. От представените фактури се установява, че като получател по същите е посочено чуждестранното лице Internationale Spedition WILLI BETS, а като предмет на доставка са посочени номерата на конкретните заявки-договори. Същите са приложени към административната преписка и от тях е видно, че представляват отделни договори за извършване на конкретен превоз, страни по които са „Е. като изпълнител и „Сомат” като възложител. Следователно, спорните фактури са издадени във връзка с осъществена доставка по заявките договор между „Е. като изпълнител и „Сомат” като възложител. Предвид последното, получател по доставката се явява лицето, заявило конкретния превоз, което е „Сомат” . Безспорно е, че посоченото дружество е регистрирано за целите на ДДС на територията на Република Б, поради което доставката е с място на изпълнение на територията на Република Б. Основание да се приеме последното са разпоредбите на чл. 22, ал. 3 и 4 от ЗДДС. Според първата, извън случаите по ал. 1 и 2 мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки между две държави членки е на територията на държавата членка, в която транспортът на стоките започва, а по силата на ал.4 когато получател по доставката по ал.3 е лице, регистрирано за целите на ДДС в държава членка, различна от държавата членка, където транспортът започва, мястото на изпълнение на доставката е територията на държавата членка, издала идентификационния номер по ДДС на получателя, под който му е оказана услугата. В случая, видно от представените заявки транспортът започва от територията на държава, различна от Република Б, но получател по доставката е лице, регистрирано по ЗДДС на територията на Република Б, поради което доставката е с място на изпълнение на територията на страната и облагаема по общите правила на ЗДДС, на основание чл. 12 от ЗДДС.

Аргументът на жалбоподателя, че доводите му съвпадат с констатации от АПВ, издадени след проверка за други данъчни периоди е неоснователен. Съгласно разпоредбите на ДОПК и по-конкретно чл. 108, ал. 1 и 110, ал. 3, данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт по чл. 118 от същия кодекс, а не с АПВ. Последният се издава само след проверка, която се извършва с оглед установяване на отделни факти и обстоятелства и при нея не може да се направи цялостна преценка за законосъобразното определяне на данъчни и осигурителни задължения на задължените лица. Съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 3 от ДОПК независимо от извършването на прихващане или възстановяване, включително когато АПВ е обжалван, задълженията за данъци или задължителните осигурителни вноски подлежат на установяване чрез извършване на ревизия.

В жалбата са изложени и възражения за незаконосъобразност на ревизионния акт в

частта му, с която е изчислена лихва и върху сумата, която е внесена от ревизираното лице на 15.09.2008г., въз основа на отменения с решение на директора на Дирекция „О.” – С. РА № */008.07.2008г.

Възражението е неоснователно. Видно от приложения към РА лихвен лист, лихвата е изчислена за период от 15.02.2008 г. до датата на издаване на РА 18.03.2009 г., в общ размер на 247,59 лв. В таблица 1 на РА №*/18.03.2009 г., колона осем, срещу установеното задължение за лихви е приспадна сума от 89,64 лв. Тази сума е внесена от лицето с вносна бележка от 15.09.2008 г., приложена по делото, върху която е отбелязано, че е плащане на лихва по РА № */008.07.2008г. Следователно, при определянето на задълженията за лихва с оспорения РА внесена сума е приспадна и не формира паричното задължение за ефективно внасяне.

Предвид така установените обстоятелства, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, на „. Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, срещу Ревизионен акт № * от 18.03.2009 г., издаден от Е Б М на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на Н. – П., потвърден с решение № 1180/25.08.2009 г. на директора на Дирекция „О.” – С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б, в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: